

**השחקנית רחל רביד, בת ה־40 פלוס,
נ' שאה בפעם השלישית,
עם צעיר בן עשרים ותשע, ומכריזה:**

אין כמו בעל צעיר!

עליוה, חובבת מסיבות, המשחקת מפעם לפעם כפריילאנס בהצגה זו או אחרת. אך הפירסום שלה לא בא לה דווקא מן התפקידים שאותם גילמה על הבמה. הוא בא מפני שהיתה נשואה כמה פעמים, ובעיקר מפני שהשיאה את בתה טלי לשחקן הצעיר מאיר סוויסה.

„אני מרגישה כמו צעירונת“

ע כשיו, אחרי הנישואים השלישיים, מרגישה רחל כאילו היא בתחילת הדרך. מעולם לא היתה לה דירה משלה. תמיד התגוררה בדירות שכורות. נדה מן הקיבוץ לעיר, מתל־אביב לירושלים ומירושלים לתל־אביב. אך עם נישואיה העכשוויים ניגשו השניים לקבל הלוואה לזוגות צעירים.

מספרת רחל: אנחנו עומדים לשכור דירה בדמי מפתח. סך־סוף יהיה לי בית משלי. אני רוצה בית. חשוב לי להקים מישפחה, ואנחנו רוצים גם ילדים. אני מקווה להיכנס להריון וללדת שני ילדים. האחד אחרי השני.

אני מרגישה כאילו אני מתחנת בפעם ראשונה. אמרה השחקנית רחל רביד השבוע. ביום נישואיה לשחקן אייל ברטוגוב. ליחסים שביניהם יש טעם של ראשוניות. הוסיפה, „כאילו זו אהבה ראשונה אצל שנינו.“ אך לרחל אין אלה נישואין ראשונים, אלא שלישיים.

רחל (אני בת 41!) נישאה שוב עם גבר צעיר ממנה בשנים רבות. גם הבעל מס' 2 שלה, חנוך בן־חורין, היה צעיר ממנה בשבע שנים, ולפניו היה לה חבר, יורם שיינמן, שגם הוא היה כנ"ל — צעיר ממנה בכמה שנים טובות.

אני לא נושאת את הדגל של האשה המבוגרת המתעקשת להינשא לגבר צעיר. זה פשוט יצא כך. שאני מוצאת דווקא בגברים צעירים את כל מה שאני מחפשת בחבר־לחיים. היתה תקופה נישויתי ממש בכוח לצאת עם גבר מבוגר ממני, מסודר מבחינה כלכלית, אך זה לא הלך בינינו. לכן ויתרתי על הניסיונות האלה, והחלטתי להתחתן רק עם מישהו שיש לי איתו את אותם חלומות, אותן התוכניות ואותן המחשבות. דברי רחל.

היא נראית בת בלי גיל. מסתובבת עם מכנסי ג'ינס, חולצת טריקו ובלי חזיה. בקרב אנשי הבוהמה היא מוכרת ככחורה

החתונה השניה עברתי להתגורר בירושלים. אך לא הלך לי שם. לא אהבתי את העיר ולבסוף התגרשתי מחנוך. היחסים בינינו מאוד ידידותיים.

חזרתי שוב לתל־אביב, ושוב שכרתי חדר. חיפשתי עבודה על הבמה עד שהייתי כרתי את אייל. עכשיו אני רוצה קצת שקט. הקאריירה החשובה ביותר במישפחה עכשיו היא זו של אייל. הוא שחקן מוכשר מאוד. אני אסתפק במה שישאיר לי. אהיה בבית, אחפש עבודה, אך לא בעקשנות, ואתרכז בלהביא אושר לאייל ולעצמי. שואלים אותי על פער הגילים, ובכן, אנחנו לא מתעוררים בכל בוקר ואומרים: „אוי, אני מבוגרת ואתה צעיר.“ להבדל הגילים הקיים אין כל משמעות בעינינו. זה לא מטריד אותי ולא מטריד אותו. אני לא נישאתי לו משום שהוא צעיר יותר. להיפך. בתחילת הרומן חשבתי על כך רבות. ניסיתי להבין למה אני תמיד מוצאת את עצמי עם גבר יותר צעיר, ואז הגעתי למסקנה שאני איתו בגלל שאני אוהבת אותו והוא איתי בגלל שהוא אוהב אותי. על מה שהיה בעוד כמה שנים, כאשר אני אהיה באמת מבוגרת, אני לא חושבת יותר מדי.

עד כאן דברי רחל. החברה הישראלית אינה מודעזת היום למראה אשה מבוגרת עם בעל צעיר. חופעה זו כבר אינה נדירה בארץ. רחל ואייל מודעים לעובדה שעדיין ישנם אנשים המרימים גבה למראה זוג שכזה, אך זה לא מטריד אותם. אומרת רחל: „אייל ואני גרנו ביחד שנה וחצי. יום אחד הוא אמר לי: „נכון שהיית נשואה פעמיים. אז מה דעתך על פעם שלישית? אמרתי לו שאחשוב על כך. באותו יום הוא נסע עם אחת ההצגות שלו לאילת, ואמר לי שהוא נותן לי יומיים לחשוב על כך. הוא גם טילפן מאילת כמה פעמים והזכיר לי שיש לי על מה לחשוב. כשחזר, יצאנו לבית־קפה ועל כוסית של יין אמרתי לו שזה בסדר — אתחתן איתו.“

אייל סיפר לה באותה הזדמנות, כי הוא חשב על כך שלושה חודשים לפני שהגיע למסקנה שהוא רוצה לשאתה לאשה. כשמכריזים לה כי היא אשה מנוסה

יש לי מזל שאני ייצור אופטימי. לא נבהלת מכישלונות. נכשלתי בנישואי הראשונים. התחלתי בקאריירה של שחקנית, הישארתי את בתי הקטנה בקיבוץ, עם אביה, והיכרתי את בעלי השני. אחרי

הנישואין השניים עם חנוך בן־חורין, כיום עיתונאי ואז מורה ל־נהיגה ומשורר. הבעל מס' 2 היה צעיר ממנה בשבע שנים.

התחלה ב־68', על בימת הקיבוץ, עם המפיק אמנון ברנזון, שהיה אז שחקן. רחל רביד התגוררה בקיבוץ יפעת והיתה נשואה עדיין לבעל מס' 1 — יורם יוב.